

FSMA_2019_18 van 5/08/2019

Positieve en negatieve vaststellingen op het gebied van productgovernance

Toepassingsgebied:

Deze mededeling is gericht aan:

- vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies (hierna 'VVB's');
- beheervennootschappen van (A)ICB's, uitsluitend voor de geleverde beleggingsdiensten.

Samenvatting/Doelstellingen:

Deze mededeling strekt ertoe om de betrokken entiteiten in te lichten over de positieve en negatieve vaststellingen op het gebied van productgovernance. Deze vaststellingen vloeien voort uit de antwoorden van de VVB's op de vragenlijsten die de FSMA hen had verzonden. Deze vaststellingen beperken zich tot het weergeven van de praktijken die op dit moment door de VVB's worden toegepast.

Structuur:

1	Inleid	ling	2
2	Distributeurs		
	2.1	Beleid op het gebied van productgovernance	3
	2.2	Deskundigheid van de personeelsleden betrokken bij de distributie	3
	2.3	Onafhankelijke controlefuncties	4
	2.4	Effectieve leiding en raad van bestuur	4
	2.5	Identificatie van de positieve DM	5
	2.6	Criteria van de doelmarkt	5
	2.7	Toepassing van het evenredigheidsprincipe bij de doelmarktidentificatie	9
	2.8	Distributiestrategie	9
	2.9	Evaluatie van de producten	10
	2.10	Informatieverplichting aan de cliënt	10
3	Medeontwikkelaars		11
	3.1	Goedkeuringsproces en productevaluatie	11
	3.2	Onafhankelijke controlefuncties	12
	3.3	Effectieve leiding en raad van bestuur	12

3.4	Kostenstructuur	13
3.5	Analyse van scenario's	13
3.6	Relatie tussen medeontwikkelaars	14
3.7	Belangenconflicten	14

1 Inleiding

De FSMA heeft de VVB's twee vragenlijsten toegestuurd om na te gaan op welke manier deze voldoen aan de productgovernanceregels¹. Deze regels leggen de verplichtingen vast voor de VVB's die distributeurs en/of medeontwikkelaars van financiële instrumenten en/of van gestructureerde deposito's (hierna "het/de product(en)") zijn. Deze vragen hebben betrekking op een specifiek aantal onderwerpen die onder de productgovernanceregels vallen.

De eerste vragenlijst had betrekking op de VVB's die producten distribueren. Dit zijn de VVB's die een beleggingsproduct en -dienst aan een cliënt aanbieden, voorstellen, aanbevelen of verkopen. Alle VVB's worden als distributeur beschouwd.

De tweede vragenlijst betrof de VVB's die medeontwikkelaars zijn. Dit zijn de VVB's die, samen met andere entiteiten² samenwerken aan de ontwikkeling of het ontwerpen van een (A)ICB die vervolgens wordt opgenomen in de discretionaire portefeuilles van hun cliënten en/of die voorgesteld, aanbevolen of verkocht wordt aan hun cliënten. Negen VVB's worden als medeontwikkelaars beschouwd.

De FSMA heeft de antwoorden van de VVB's die distributeur- en medeontwikkelaar zijn en heeft er per onderwerp een lijst met zowel positieve als negatieve vaststellingen uit gedistilleerd. Deze vaststellingen geven slechts de praktijken weer zoals die door de VVB's werden meegedeeld.

Positieve vaststellingen zijn voorbeelden van maatregelen die werden genomen en/of methoden die door de VVB's werden gebruikt met het oog op een adequate tenuitvoerlegging van de productgovernanceregels. De loutere naleving van de productgovernanceregels wordt in deze context niet als een positieve vaststelling beschouwd. Zo is het feit dat de compliancefunctie toezicht houdt op de ontwikkeling en de periodieke evaluatie van de productgovernanceregels, zoals voorgeschreven door de reglementering³, geen positieve vaststelling.

- artikel 27, §§ 2 en 3 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

Deze regels zijn terug te vinden in:

⁻ artikel 26/1 van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

⁻ de artikels 21 tot 23 van het koninklijk besluit van 19 december 2017 tot bepaling van nadere regels tot omzetting van de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten;

⁻ de richtlijnen van de ESMA betreffende de vereisten op het gebied van productgovernance krachtens de MiFID II-richtlijn (05/02/2018 | ESMA35-43-620 NL).

Met inbegrip van één of meerdere entiteit(en) die niet onder de MiFID II-regeling vallen of bedrijven uit landen die geen deel uitmaken van de Europese Economische Ruimte.

Met name artikels 22, § 7 (voor de ontwikkelaars) en 23, § 6 (voor de distributeurs) van het koninklijk besluit van 19 december 2017.

Negatieve vaststellingen zijn voorbeelden van genomen maatregelen en geïmplementeerde methoden door de VVB die geen adequate tenuitvoerlegging van de productgovernanceregels kunnen verzekeren.

De productgovernanceregels zijn als dusdanig niet van toepassing op beheervennootschappen van (A)ICB's. Zij waren overigens niet verplicht om deze vragenlijsten in te vullen. Echter, wanneer ze naast het collectieve beheer van fondsen ook beleggingsdiensten leveren, zijn ze verplicht om de productgovernanceregels na te leven.

2 Distributeurs

2.1 Beleid op het gebied van productgovernance

2.1.1 Positieve vaststelling

De VVB hanteert een uniek beleid dat de volgende aspecten behandelt:

- Manier waarop de positieve en negatieve doelmarkten (hierna 'DM') en de distributiestrategie worden geïdentificeerd.
- Gedetailleerde beschrijving van het beoordelingsproces van de gedistribueerde producten en van de maatregelen inzake productgovernance.
- Manier waarop de cliënten worden ingelicht:
  - o in geval van verkoop buiten de positieve DM;
  - o in geval van verkoop in de negatieve DM;
  - o wanneer het onmogelijk is om alle criteria van de DM te verifiëren.
- Relaties met de ontwikkelaars betreffende de manier waarop:
  - o de informatie in verband met de DM wordt verkregen van de ontwikkelaar;
  - o de VVB de ontwikkelaar informeert over de verkopen (en de frequentie waarmee dit gebeurt).
- Manier waarop de opleidingsbehoeften worden bepaald van de personeelsleden die betrokken zijn bij de distributie van producten.

Voor elk van deze punten preciseert de VVB de rol van de medewerkers betrokken in eerste lijn, van de onafhankelijke controlefuncties, van de effectieve leiding en van de raad van bestuur.

2.2 Deskundigheid van de personeelsleden betrokken bij de distributie

2.2.1 Positieve vaststellingen

De VVB organiseert interne opleidingen (informatiesessies over gedistribueerde producten, enz.). Ze spoort haar medewerkers aan om opleidingen te volgen om de producten of de productgovernanceregels beter te kennen.

De VVB organiseert regelmatig vergaderingen om haar medewerkers die betrokken zijn bij de productdistributie in te lichten over:

- evoluties die plaatsvinden in het beleggingsuniversum en financiële producten;
- kenmerken van producten en eraan verbonden risico's.

De complianceofficer houdt een aanwezigheidslijst bij om zich ervan te vergewissen dat de medewerkers die betrokken zijn bij de productdistributie regelmatig de eerder genoemde vergaderingen bijwonen en regelmatig opleidingen volgen omtrent productgovernance.

De VVB evalueert jaarlijks de kennis op het gebied van productgovernance waarover de bij de productdistributie betrokken medewerkers beschikken.

2.3 Onafhankelijke controlefuncties

2.3.1 Positieve vaststellingen

De compliancefunctie:

- evalueert jaarlijks het beleid omtrent productgovernance;
- vergewist er zich minstens jaarlijks van dat de vaststelling van de DM en de distributiestrategie van de producten nog steeds correct zijn. De compliancefunctie voert deze controle bovendien uit telkens wanneer het risicoprofiel evolueert of het rendement significant evolueert;
- verifieert jaarlijks de motivering voor de verkopen buiten de DM of in de negatieve DM.

Ze bepaalt jaarlijks de noodzaak aan bijkomende opleidingen op het gebied van productgovernance voor de medewerkers betrokken bij de productdistributie.

Naast een analyse van de naleving van de productgovernanceregels, bevat het jaarlijkse compliancerapport:

- een evaluatie van de wijzigingen aan het productengamma en de verleende diensten;
- informatie en/of opmerkingen over het regelmatige evaluatieproces van de producten.

2.4 Effectieve leiding en raad van bestuur

2.4.1 Positieve vaststelling

De VVB licht zijn medewerkers in over de rapportage en de verdeling van de verantwoordelijkheden op het gebied van productgovernance tussen de effectieve leiding en de raad van bestuur.

2.5 Identificatie van de positieve DM

2.5.1 Positieve vaststelling

De VVB, die producten verdeelt waarvoor de ontwikkelaar onderworpen is aan de productgovernanceregels, bepaalt de DM van een complex(e) product(categorie) door de DM te verfijnen rekening houdend met de cliëntinformatie waarover ze beschikt.

2.5.2 Negatieve vaststelling

De VVB bepaalt geen DM voor elk van de gedistribueerde producten. Bijvoorbeeld:

- Ze beperkt zich tot het bepalen van een DM voor het fonds waarvan ze medeontwikkelaar is;
- Ze bepaalt geen DM voor de gedistribueerde producten in 'execution only'.

2.6 Criteria van de doelmarkt

2.6.1 Algemeen

2.6.1.1 Positieve vaststellingen

Met het oog op een zekere coherentie in de identificatie van de DM, baseert de VVB zich bij de vaststelling van de criteria van de doelmarkt⁴ ("CDM") op door de financiële beroepsverenigingen ontwikkelde normen.

De VVB verfijnt de CDM nog meer voor complexe producten of voor producten die meer risico's inhouden voor de cliënten.

2.6.1.2 Negatieve vaststelling

De VVB herneemt slechts 1 van de CDM van ESMA, met name de beleggingshorizon. Voor de rest beperkt ze zich tot het toewijzen van een risicocategorie aan elke subcategorie van producten.

/ FSMA

Zoals aangegeven in de ESMA-richtsnoeren voor productgovernanceverplichtingen van MiFID II (05/02/2018- ESMA 35-43-620).

2.6.2 Type van cliënten

2.6.2.1 Positieve vaststelling

Bovenop de cliëntencategorieën⁵ voorzien in de MiFID II-richtlijn6, legt de VVB subcategorieën vast voor haar niet-professionele cliënten, afhankelijk van het type cliënten die ze heeft.

2.6.2.2 Negatieve vaststelling

De VVB beperkt zich tot het gebruik van de begrippen gekwalificeerde belegger of institutionele belegger, die de MiFID II-richtlijn niet kent.

2.6.3 Kennis en ervaring

2.6.3.1 Positieve vaststellingen

De VVB bepaalt per product(categorie) de kennis of ervaring die van de belegger wordt vereist, bijvoorbeeld:

- startend belegger: de belegger beschikt over een basiskennis van het desbetreffende product en/of geen of weinig ervaring op de financiële markten;
- geïnformeerde belegger: de belegger beschikt over een gemiddelde kennis van het product en/of een gemiddelde ervaring op de financiële markten;
- ervaren belegger: de belegger beschikt over een grote kennis van het desbetreffende product en/of heeft veel ervaring op de financiële markten.

De VVB geeft bijvoorbeeld aan:

- ofwel dat de belegger een startend, geïnformeerd of ervaren belegger moet zijn;
- ofwel het kennisniveau (basis, gemiddeld of groot) en/of de ervaring (weinig of geen, gemiddeld of groot) dat vereist is voor de belegger.

De VVB preciseert, naast de eerder genoemde informatie, het vereiste aantal jaren ervaring.

⁵ Te weten, de in aanmerking komende tegenpartijen, de professionele cliënten en de niet-professionele cliënten.

⁶ Richtlijn 2014/65/EU van 15 mei 2014 betreffende de markten in financiële instrumenten.

2.6.3.2 Negatieve vaststellingen

De VVB beperkt er zich toe aan te geven dat de cliënt kennis (van de categorie) van het product in kwestie moet hebben, zonder te preciseren of deze basis, gemiddeld of hoog moet zijn.

De VVB bepaalt het kennis- en ervaringsniveau op identieke wijze voor producten met verschillende kenmerken (aandelen, obligaties, fondsen).

2.6.4 Vermogen om verliezen te dragen

2.6.4.1 Positieve vaststellingen

De VVB bepaalt per product(categorie), de mate waarin de cliënt de potentiële verliezen moet kunnen dragen aan het einde van de looptijd van het product, bijvoorbeeld als volgt:

- de belegger kan geen kapitaalverlies dragen;
- de belegger kan gedeeltelijke kapitaalverliezen dragen tot op een bepaald niveau: het minimale en maximale verlies wordt bepaald aan de hand van een vork, uitgedrukt in percentages.

Daarbovenop rechtvaardigt de VVB, waarvan het beleggingsuniversum alleen uit fondsen bestaat, het percentage van potentiële verliezen die de cliënt moet kunnen dragen, op basis van de prestaties in het verleden van het fonds en de activa die deel uitmaken van het fonds.

2.6.4.2 Negatieve vaststellingen

De manier waarop de VVB het vermogen om verlies te dragen bepaalt, is niet coherent. Voor bepaalde producten beperkt ze zich ertoe aan te geven dat de belegger in staat moet zijn verliezen te kunnen dragen, zonder een percentage te vermelden. Voor andere producten preciseert ze het percentage verliezen dat de belegger moet kunnen dragen.

De VVB beperkt zich er bijvoorbeeld toe aan te geven dat:

- De belegger voor bepaalde producten (met name obligaties) "neutraal" is;
- De verliezen aanzienlijk kunnen zijn, zonder een percentage aan te geven;
- De verliezen beperkt, gemiddeld of groot kunnen zijn, zonder te bepalen wat ze onder deze termen precies verstaat;
- De cliënt in staat moet zijn om minstens gedeeltelijke kapitaalverliezen te dragen;
- Voor bepaalde producten, de potentiële verliezen minimaal zijn;
- Kapitaalverliezen mogelijk zijn;
- De cliënt verliezen kan lijden van 0 tot 100%.

2.6.5 Risicotolerantie

2.6.5.1 Positieve vaststellingen

De VVB bepaalt de risicotolerantie die vereist is om de cliënt op te nemen in de DM van het (de) product(categorie) als volgt:

- Voor de producten die het voorwerp uitmaken van een KI(I)D volgens de PRIIPs-of ICBEregelgeving, bepaalt de VVB de risicotolerantie op basis van de SRI of SRRI;
- Voor de overige producten, bepaalt de VVB dit criterium in functie van het risicoprofiel van de cliënt. Ze maakt bijvoorbeeld gebruik van de volgende categorieën:
  - o Zwakke risicotolerantie: komt overeen met een conservatief risicoprofiel;
  - o Gemiddelde risicotolerantie: komt overeen met een evenwichtig risicoprofiel;
  - o Grote risicotolerantie: komt overeen met een dynamisch risicoprofiel.

De VVB die uitsluitend fondsen distribueert, preciseert voor elk fonds, naast de SRI of de SRRI, het maximale percentage dat het fonds zou kunnen vertegenwoordigen in de portefeuille van de cliënt.

2.6.5.2 Negatieve vaststellingen

De VVB die zich niet beperkt tot het distribueren van fondsen, bepaalt de risicotolerantie voor elk product op dezelfde manier. Ze geeft het maximale volatiliteitspercentage aan dat wordt getolereerd voor elk cliëntprofiel.

De VVB bepaalt de risicotolerantie van een openbaar aangeboden (A)ICB uitsluitend in functie van het vermogen van de cliënt om koersdalingen te dragen.

2.6.6 Doelstellingen en behoeften van de cliënten

2.6.6.1 Beleggingsdoelstellingen

2.6.6.1.1 Positieve vaststellingen

De VVB bepaalt de beleggingsdoelstellingen van een cliënt binnen de doelgroep in functie van zijn verwachtingen op het einde van de looptijd van het product, bijvoorbeeld:

- Conservatief
- Groei
- Rendement
- Dekking
- Profiel dat uitsluitend met opties werkt of met hefboomeffect

Deze doelstellingen sluiten mekaar niet uit en kunnen worden gecumuleerd.

2.6.6.1.2 Negatieve vaststellingen

De VVB definieert het beleggingsprofiel van de cliënt als ofwel dynamisch, ofwel neutraal.

Voor elk gedistribueerd product beperkt de VVB zich ertoe om aan te geven dat de weging van het product in de portefeuille van de cliënt afhangt van zijn beleggingsprofiel.

De VVB die andere producten dan fondsen distribueert, bepaalt het beleggingsprofiel van de doelcliënt voor elk(e) product(categorie) op dezelfde manier.

De VVB beperkt zich in de omschrijving van het beleggingsprofiel tot de vermelding dat de belegger in staat moet zijn om de risico's te dragen.

2.6.6.2 Beleggingshorizon

2.6.6.2.1 Negatieve vaststellingen

De VVB bepaalt de beleggingshorizon voor elk(e) product(categorie) op dezelfde manier. Ze beperkt zich ertoe een beleggingshorizon te geven per beleggersprofiel.

De VVB bepaalt geen beleggingshorizon voor het geheel van de gedistribueerde producten.

2.7 Toepassing van het evenredigheidsprincipe bij de doelmarktidentificatie

2.7.1 Positieve vaststellingen

De VVB bepaalt een DM per gedistribueerde product(sub)categorie voor zover de producten in dezelfde (sub)categorie voldoende vergelijkbare kenmerken en risico's hebben.⁷ In dit geval legt de VVB voldoende (sub)categorieën vast.

De VVB identificeert een beperktere DM voor complexe producten.

2.8 Distributiestrategie

2.8.1 Positieve vaststelling

Aan de hand van een standaardformulier rapporteert de VVB op semestriële basis aan de ontwikkelaar die onderworpen is aan de MiFID-Richtlijn over de verkopen die plaatsvonden buiten de DM.

⁷ Volgens punt 22 van de richtlijnen van de ESMA betreffende de vereisten op het gebied van productgovernance krachtens de MiFID II-richtlijn (05/02/2018 | ESMA35-43-620).

2.8.2 Negatieve vaststellingen

De VVB heeft geen distributiestrategie voor elk van de verdeelde producten.

De VVB verleent een RTO-dienst maar houdt hiermee geen rekening in zijn distributiestrategie.

2.9 Evaluatie van de producten

2.9.1 Positieve vaststelling

De VVB evalueert de producten aan de hand van een vragenlijst. Deze vragenlijst wordt vergezeld van een lijst met mogelijk te nemen corrigerende maatregelen (contact opnemen met de ontwikkelaar, terugtrekking van het product, aanpassing van de DM, enz.).

De vragenlijst maakt deel uit van het beleid omtrent productgovernance.

2.10 Informatieverplichting aan de cliënt

2.10.1 Positieve vaststelling

De VVB licht de cliënt per e-mail onmiddellijk in, in volgende gevallen:

- bij verkoop buiten de positieve DM;
- bij verkoop in de negatieve DM;
- wanneer ze niet in staat is om alle CDM te identificeren.

2.10.2 Negatieve vaststellingen

In het geval van 'execution only', licht de VVB de cliënt niet in bij verkoop in de negatieve DM, bij verkoop buiten de positieve DM of wanneer ze niet in staat is om alle CDM te identificeren.

Bij verkoop buiten de positieve DM, licht de VVB uitsluitend de cliënten in waaraan ze beleggingsadvies geeft.

3 Medeontwikkelaars

3.1 Goedkeuringsproces en productevaluatie

3.1.1 Positieve vaststellingen

De VVB beschrijft het goedkeurings- en evaluatieproces van de producten in een uniek productgovernancebeleid dat op gedetailleerde manier de volgende elementen beschrijft:

- de noodzakelijke stappen om een product te ontwikkelen of om dit product aan te passen;
- de manier waarop de DM en de distributiestrategie worden bepaald;
- het evaluatieproces van producten en de frequentie ervan;
- de manier waarop en de frequentie waarmee de VVB de risico's analyseert van het beleggingsproduct en -dienst;
- de manier waarop en de frequentie waarmee de vennootschap scenario-analyses uitvoert en de kostenstructuur van de producten evalueert;
- de manier waarop belangenconflicten die verbonden zijn aan de ontwikkeling van een product vermeden en, indien nodig, beheerd en bekendgemaakt worden;
- de relaties met productdistributeurs en de manier waarop zij worden ingelicht over de DM van het product en de distributiestrategie. Ook de informatie die door de distributeurs wordt meegedeeld wordt toegelicht (verkoop buiten de DM, klachten, cliënt- en distributeurtypen) alsook de frequentie waarmee deze informatie wordt meegedeeld.

Wanneer de VVB producten verdeelt van derden, beschrijft het 'unieke' productgovernancebeleid de relatie met de ontwikkelaars, met name:

- de manier waarop de informatie in verband met de DM wordt verkregen van de ontwikkelaars;
- o de manier waarop (en de frequentie waarmee) de VVB de productontwikkelaar inlicht over verkopen buiten de DM, types van cliënten en eventuele klachten.

Voor elk van deze punten preciseert de VVB op gedetailleerde wijze de rol van de eerstelijnsmedewerkers, van de onafhankelijke controlefuncties, van de effectieve leiding en van de raad van bestuur.

De VVB zet een product(governance)comité op. De functie van dit comité is onder meer:

- beslissingen nemen in verband met het aanbod van nieuwe producten, de opvolging en het terugtrekken van producten uit het beleggingsuniversum of de aanpassing van bestaande producten;
- identificeren van de DM en de distributiestrategie van producten;
- identificeren van de aan het product verbonden risico's.

Het comité komt minstens een keer per jaar "ad-hoc" samen.

De VVB stelt voor elk product een fiche op die volgende informatie bevat:

- de positieve DM;
- de negatieve DM;
- de distributiestrategie;
- de kostenstructuur;
- de aan het product verbonden risico's;
- de door de onafhankelijke tweedelijnscontrolefuncties uitgevoerde controles.

3.2 Onafhankelijke controlefuncties

3.2.1 Positieve vaststelling

De compliancefunctie is betrokken bij:

- de evaluatie van de kostenstructuur;
- de analyse van scenario's.

Ze rapporteert hierover aan de effectieve leiding.

3.3 Effectieve leiding en raad van bestuur

3.3.1 Positieve vaststelling

De effectieve leiding wordt ingelicht over:

- de resultaten van de evaluatie van de kostenstructuur;
- de scenario-analyses en de evaluatie ervan.

Ze keurt beslissingen hieromtrent goed.

3.4 Kostenstructuur

3.4.1 Positieve vaststellingen

De VVB evalueert jaarlijks de kostenstructuur van de producten.

Wanneer de VVB een productgovernancecomité heeft opgezet, evalueert dit comité de kostenstructuur en rapporteert hierover aan de effectieve leiding. In voorkomend geval, stelt het comité aanpassingen van de kostenstructuur van een product voor aan de effectieve leiding.

De VVB, in voorkomend geval via haar productgovernancecomité, vergewist zich ervan dat de kostenstructuur van de ontwikkelde fondsen compatibel is met de DM, dat deze het verwachte rendement niet in gevaar brengt en ze transparant en begrijpelijk is. Zij doet dit op de volgende manier:

- Ze analyseert voortdurend de marktomstandigheden en de liquiditeit van de fondsposities;
- Ze volgt jaarlijks de solvabiliteit van de bewaarder op;
- Ze analyseert jaarlijks de levensvatbaarheid van de fondsen ingeval de activa ervan onder een bepaalde drempel zouden vallen;
- Ze evalueert jaarlijks de relatie tussen de kostenstructuur en de DM, door deze te vergelijken met de kostenstructuur van vergelijkbare producten (in- en uitstapkosten, beheervergoedingen, prestatievergoedingen en interne kosten zoals de vergoeding aan de bewaarder, enz.);
- ze maakt een prognose van het verwachte rendement en verifieert jaarlijks dat deze hoger ligt dan het totale kostenpercentage ('total expense ratio') van het fonds.

3.5 Analyse van scenario's

3.5.1 Positieve vaststelling

De VVB, in voorkomend geval haar productgovernancecomité, evalueert jaarlijks de uitgevoerde scenario-analyses.

3.6 Relatie tussen medeontwikkelaars

3.6.1 Positieve vaststellingen

De schriftelijke overeenkomst tussen de VVB en de medeontwikkelaar(s) voorziet dat:

- de VVB verantwoordelijk is voor de evaluatie van de producten, de voorkoming van belangenconflicten, de scenario-analyse van het product en het onderzoek naar de voortdurende compatibiliteit van het product met de gedefinieerde DM;
- de medeontwikkelaar(s) deelt (delen) elk kwartaal nuttige informatie omtrent productgovernance mee aan de andere distributeurs.

De VVB identificeert de DM van de beveks die zij mee ontwikkelde in overleg met de raad van bestuur van de zelfbeheerde bevek of met beheervennootschap.

3.6.2 Negatieve vaststellingen

De VVB verantwoordt de afwezigheid van een schriftelijke overeenkomst tussen medeontwikkelaars door het feit dat de medeontwikkelaar van het fonds een beheervennootschap van (A)ICB's is die niet onderworpen is aan de productgovernanceregels.

De overeenkomst tussen de VVB en de beheervennootschap van (A)ICB's bevat geen enkele bepaling omtrent productgovernance.

3.7 Belangenconflicten

3.7.1 Positieve vaststelling

Bij het ontwerpen van een product identificeert de VVB de (mogelijke) belangenconflicten aan de hand van een vragenlijst.

Deze vragenlijst maakt deel uit van het beleid omtrent productgovernance.